

ייחוד במכונית – טרמפים

ממש ליכא שנוסע בדרך שעוברים רבים יכולה לסמוך
ע"ז בשעה"ד ולא לבטל טבילתה.

שר"ת אגרות משה אבן העזר חלק ד סימן סה
ליסע יחד עם אשה במכונית (קאר) לכתחלה ודאי אין
להתיר דאף שעיקר נסיעתם תהא על הדרך הגדולה
ששם נוסעים אף בלילה הרבה אינשי במכוניות אבל
הא אפשר להסב מן דרך הגדולה לדרך קטנה, ואף
ביום אולי יש לחוש שיניחו המכונית על הדרך
ויתרחקו מן הדרך במקום שיש אילנות שיהיה מקום
סתר לבועלה, וכ"ש בלילה דאפשר שיש לחוש גם
שיבעלנה שם במכונית גופה. אבל בשעת הדחק כגון
שצריכה אשה משכנותיו ג"כ ליסע למקום שהוא
צריך, או כשאשה אחת שהולכת בדרך מבקשתו ליכנס
במכונית כמו שאירע כזה הרבה פעמים במעונות
הקיי שם לא יכניסנה למכונית יאמרו עליו שהוא
צר עין ואכזרי, וכשהן נכריות איכא בזה גם משום
איבה יש להתיר, משום דמשמע דאין חוששין מדינא
לשמא יטה מן הדרך בכשרין אלא שמא יתקוף היצר
ויעברו במקום שנמצאים, ועיין בב"ש סימן כ"ב סק"ט
במחלוקת הרי"ו ומהרש"ל, ומשמע קצת שפליגי בזה.
ובשעה"ד יש לסמוך על הרי"ו דכן משמע שסובר
הפרישה עיין שם, דלכן ליסע במכונית בשעה"ד יש
להקל כדכתבתי.

שר"ת מנחת שלמה חלק א סימן צא
אך יש לדון דאפשר שגם בכה"ג דאין בעלה בעיר מ"מ
אפשר דיש לסמוך בכגון דא על החלונות שיש
במכונית דחשוב כפתוח לרה"ר ואפי' בלילה ובמקום
דלא שכיחי אינשי מ"מ אין לחשוש שיעצור את
המכונית לעשות איסור דמסתמא הוא חושש ודאי
ממכוניות אחרות אשר כרגיל הן מצויות בכל
הכבישים והם הרי יכולים לראותם ואם משום החשש
דשמא יפתנה ויעביר את המכונית למקום אחר הרי
בכגון דא ליכא כלל איסור יחוד וכמו שמעיקר הדין
מותרים איש ואשה לעמוד זמן רב על יד חלון הפתוח
לרה"ר אף על גב שהבית לגמרי סגור ויכול לדבר עם
האשה כל מה שירצה וגם יכול לפתוחה לעבור למקום
סתר שהוא ממש באותו בית, והיינו משום דאולינן
בתר השתא דליכא חששא וה"נ גם כאן וצ"ע

תשובות והנהגות כרך ה סימן שלא

נסיעת אשה במכונית עם נהג מעיר העיר הותרה רק
במסלול שעוברת בו מכוניות נוספות והיושבים
במכונית נראים מבחוץ, וגם זאת רק בשעת הדחק
ממש, ובכל מקרה הנוסעת במכונית עם נהג לא תשב
במושב שליד הנהג אלא במושב האחורי, וגם לא
תדבר עמו אלא בענין הנסיעה, וגם בנסיעה עירונית
ראוי לנהוג כן.

חזון איש נשים ל"ד, א

נראה דנשים מבפנים ואיש אחד בחוץ מודה ר"כ
דאסור ולא משום דלמא תצאנה הנשים לחוץ אנא
דחשיב יחוד גמו כחדר אחד ודוקא בשנים בחוץ דאי
חשבינן כחדר אחד מותר ואפ"ה באנשים בפנים אסור
כיון שדרך פתח לחוץ חשיב כחדר אחד וגרע מחדר
אחד דהכא יכול אחד לצאת ואין חברו משמרו ואין
טעם ר"כ דלמא יצטרך לצאת דאפי' אם בדעתו ליזהר
שנא לצאת עד שתצאנה הנשים אסור דחשיב השתא
יחוד ובוזה סבר ר"כ דשנים בחוץ מותר דלא חיישינן
שמא יבוא לפנים כמו דמותר בפתח לרה"ר אע"ג
דבידו לנעול הדלת לא חיישינן שינעול ומאן דאסר
סבר דכיון שאין דרך עליהן לעי'

שר"ת אגרות משה יורה דעה חלק ב סימן פב

ובדבר אשה שצריכה ליסע בטעקסי להמקוה שבעיר
אחרת סמוכה, ודאי טוב אם נוהג הטעקסי הוא איש,
שהבעל יסע עמה שהרי הוא סמוך לערב שיש חשש
יחוד אף בדרך קרובה ועוברים שם הרבה מאשינעס,
משום שקשה אז לראות מה שנעשה בהטעקסי שהיא
נוסעת, שמסתבר שאף במקום שאין לחוש שמא יבא
לידי ביאה ממש, אם יש לחוש שמא יבא לשארי
התקרבות כחבוק ונשוק וכדומה נמי יש לאסור יחוד,
ועל זה יש לחוש שאף בעת שעסוק במלאכתו להנהיג
את המאשין יעברו על מיני קירוב, ולכן צריך הבעל
ליסע אתה אף כשהנוהג הוא ישראל וכ"ש אם הוא
נכרי. ואם א"א לבעלה ליסע אתה כגון שיש תינוק
בבית ואין מי שיהיה עמו וכדומה, אין לאסור לה
ליסע בטעקסי כיון דהוא עסוק במלאכתו וגם יש לו
חזקת לא מרע אומנתו דבשביל פרנסתו אף שהוא
נכרי יירא מלעשות שום דבר להנשים הנוסעות עמו
(עיין כתובות דף כ"ו במתני'), וכיון שאיסור יחוד